

25 Φεβρουαρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

WESTPARK LTD.,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΦΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 489/91)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Πράξεις εκτελέσεως — Δεν υπόκεινται στον αναθεωρητικό δικαστικό έλεγχο — Τέτοια η απόφαση είσπραξης δικαιωμάτων από Δήμο για προμήθεια νερού.

5

Δημοτικοί Κανονισμοί Πάφου (Κ.Δ.Π. 285/88) — Καν. 237Α και 238Α — Περιεχόμενο και ερμηνεία — Εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Έλλειψη — Δεν υφίσταται κατά πράξεως που εκδόθηκε μετά από αίτηση ή συναίνεση ή πρόκληση του αιτητή.

10

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε με την προσφυγή την απόφαση του Δήμου Πάφου να απαιτήσει από αυτήν το ποσό των Λ.Κ. 860,02 ως δικαιώματα προμήθειας οικιακού νερού, καθώς και την απόφαση του Δήμου να εισπράξει τα δικαιώματα αυτά.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Όσον αφορά την δεύτερη θεραπεία που αφορά στην είσπραξη των δικαιωμάτων, γίνεται δεκτή η προδικαστική ένσταση των καθ' ων η αίτηση, πως δε ζητείται η ακύρωση εκτελεστής διοικητικής πράξης, αλλά πράξης εκτελέσεως, η οποία δεν υπόκειται στο δικαστικό έλεγχο σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Η θέση αυτή έχει γίνει, επίσης, δεκτή και

25

από την αιτήτρια στη γραπτή της Απάντηση. Επομένως, η θεραπεία αρ. 2 απορρίπτεται.

- 5 2. Ο Καν. 237Α των Δημοτικών Κανονισμών Πάφου του 1965-1988, θεσπίστηκε με την παράγραφο 4 της Κ.Δ.Π. 285/88, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 25.11.88 και τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 της Κ.Δ.Π. 140/89, ημερ. 23.6.89.
- 10 Η χορήγηση δικαιώματος προμήθειας οικιακού νερού διαφέρει από την έγκριση μεταφοράς νερού από την υδατοπρομήθεια της πόλης Πάφου σε οποιαδήποτε γη εντός της περιοχής ύδρευσης. Το θέμα της μεταφοράς νερού διέπεται από τον Καν. 238Α.
- 15 3. Είναι καθιερωμένη αρχή του Διοικητικού Δικαίου και έχει νομολογηθεί, ότι δεν υφίσταται έννομο συμφέρον προς προσβολή διοικητικής πράξης που εκδόθηκε μετά από αίτηση ή συναίνεση ή πρόκληση του αιτητή.
- 20 4. Ο Δήμος σαν αρμόδια αρχή για την έκδοση αδειών οικοδομής, ενεργεί μέσα στα πλαίσια του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου Κεφ. 96 και των δυνάμει τούτου εκδοθέντων περί Οδών και Οικοδομών Κανονισμών, που δε δίδουν εξουσία σ'αυτόν να παρέχει δικαίωμα προμήθειας οικιακού νερού. Τέτοια εξουσία δόθηκε στο
- 25 Δήμο με τον Καν. 237Α την 25.11.88. Όταν ο Δήμος έκδωσε την άδεια οικοδομής, δεν ενέργησε παράλληλα και σαν αρμόδια αρχή για την υδατοπρομήθεια και δεν εφάρμοσε οποιουδήποτε από τους σχετικούς με την υδατοπρομήθεια κανονισμούς.
- 30 Η αιτήτρια, με τη συμπεριφορά της εδώ δείχνει πως εκούσια ακολούθησε τη διαδικασία που προνοούν οι Καν. 237Α και 238Α, χωρίς κανένα ενδοιασμό ή επιφύλαξη και η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατόπιν της δικής της αιτήσεως ή προκλήσεως, σύμφωνα με τον Καν. 237Α και η επιβολή του ποσού των Λ.Κ.860,02,
- 35 ήταν αναγκαίο και αναπόφευκτο νομικό αποτέλεσμα.
5. Η αιτήτρια στερείται εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την επίδικη διοικητική πράξη.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Sarkis v. Impr. Board Paralimni (1986) 3 C.L.R. 2457,

Alexandrou and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2554.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 3.5.1991 με την οποία επιβλήθηκε στην αιτήτρια ποσό £860,02 ως δικαιώματα προμήθειας οικιακού νερού. 5

Γ. Τριανταφυλλίδης, για την Αιτήτρια.

10

Α. Ταλιαδώρος, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια είναι ιδιοκτήτρια του ακινήτου υπ' αρ. τίτλου ιδιοκτησίας 3222, Φ./Σχ. 19.1.1.ΙΙΙ, Τεμ. 320, στα Αλώνια-Παλλούρα στην Πάφο και κατά τον ουσιώδη χρόνο το κτήμα τούτο βρισκόταν εντός της περιοχής υδρεύσεως του Δήμου Πάφου, ο οποίος είναι η αρμόδια αρχή τόσο για την έκδοση αδειών οικοδομής, όσο και για την υδατοπρομήθεια. 15
20

Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση του Δήμου ημερ. 3.5.91, να απαιτήσει το ποσό των Λ.Κ.860,02, σαν δικαιώματα προμήθειας οικιακού νερού, καθώς επίσης και την απόφαση του ημερ. 8.5.91, να εισπράξει τα πιο πάνω δικαιώματα. 25

Στις 22.10.86 υποβλήθηκε από τον τότε ιδιοκτήτη του πιο πάνω κτήματος, αίτηση στο Δήμο Πάφου για την έκδοση άδειας οικοδομής για την ανέγερση της οικοδομής Block A, B και C, με το όνομα Εμπορικό Κέντρο Λιμνάρια. Στις 22.10.86, ο Δήμος εξέδωσε την άδεια οικοδομής αρ. 9291 και στις 30.7.88 συμπληρωματική άδεια οικοδομής. 30

Στις 4.3.91 η αιτήτρια υπόβαλε αίτηση για εγκατάσταση νερού, συγκεκριμένα πέντε υδρομετρητών στο Block C (βλ. Παράρτημα 8 στην ένσταση) και στις 6.3.91, αίτηση για παροχή οικιακού νερού (βλ. Παράρτημα 9 στην ένσταση). Οι δυο αυτές αιτήσεις υποβλήθηκαν χωρίς καμιά επιφύλαξη ή διαμαρτυρία. Ο Δήμος ενέκρινε και τις δυο αυτές αιτήσεις και επέβαλε στην αιτήτρια το ποσό των Λ.Κ.124,30, ως δικαιώματα με βάση τον Καν. 238Α και το ποσό των Λ.Κ.860,02, με βάση τον Καν. 237Α των Δημοτικών Κανονισμών Πάφου. Αντικείμενο της προσφυγής αυτής αποτελεί μόνο η επιβολή του ποσού των Λ.Κ.860,02. 35
40

Με επιστολή του ημερ. 3.5.91 (Παράρτημα 10 στην ένσταση), ο Δήμος πληροφόρησε την αιτήτρια για την επιβολή του ποσού των Λ.Κ.860,02, ως δικαιώματα προμήθειας οικιακού νερού και η αιτήτρια πλήρωσε το ποσό αυτό υπό διαμαρτυρία (Παράρτημα 11 στην ένσταση) και καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Σ' αυτό το στάδιο κρίνω σκόπιμο να αναφέρω, πως όσον αφορά την δεύτερη θεραπεία, συμφωνώ με την προδικαστική ένσταση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, πως δε ζητείται η ακύρωση εκτελεστής διοικητικής πράξης, αλλά πράξης εκτελέσεως, η οποία δεν υπόκειται στο δικαστικό έλεγχο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 146 του Συντάγματος. Η θέση αυτή έχει γίνει, επίσης, δεκτή και από το δικηγόρο της αιτήτριας στη γραπτή του Απάντηση. Επομένως, η θεραπεία αρ. 2 απορρίπτεται.

Σχετικά με τη δεύτερη θεραπεία, είναι εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας, πως στην υπό κρίση υπόθεση οι πρόνοιες του Καν. 237Α δεν εφαρμόζονται, για το λόγο ότι στην αιτήτρια είχε ήδη παραχωρηθεί δικαίωμα υδροδότησης της οικοδομής της με την άδεια οικοδομής αρ. 9291, στις 22.10.86. Κατά το χρόνο εκείνο, είπε, που δεν είχε θεσπιστεί ο Καν. 237Α, δε χρειαζόταν η υποβολή οιασδήποτε αίτησης για υδροδότηση και το δικαίωμα υδροδότησης χορηγείτο αυτόματα με την έκδοση της άδειας οικοδομής. Η ανάγκη υποβολής ξεχωριστής αίτησης, πρόσθεσε, δημιουργήθηκε για πρώτη φορά με τη θέσπιση του Καν. 237Α. Τέλος υποστήριξε την άποψη, πως στην παρούσα περίπτωση, που η άδεια οικοδομής εκδόθηκε στις 22.10.86 και ο Καν. 237Α δημοσιεύτηκε μεταγενέστερα, δεν τίθεται θέμα επιβολής δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας, γιατί η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και πρέπει να ακυρωθεί.

Ο δικηγόρος του Δήμου Πάφου, έθεσε θέμα ανυπαρξίας έννομου συμφέροντος των αιτητών για προσβολή της υπό κρίση πράξης, για το λόγο ότι η πράξη αυτή εκδόθηκε μετά από αίτηση της αιτήτριας και/ή η έκδοση της προκλήθηκε από την αιτήτρια και/ή η αιτήτρια συνέναισε στην έκδοσή της.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας σε απάντηση, ανέφερε μεταξύ άλλων, πως η αιτήτρια όταν υπόβαλε την αίτησή της για υδροδότηση, δε γνώριζε και ούτε μπορούσε να γνωρίζει τι δικαιώματα θα απαιτούσε ο Δήμος και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συναίνεσε στην επίδικη πράξη. Ακόμα η αιτήτρια, είπε, ήλπιζε, ότι οι καθ' ων η αίτηση δε θα απαιτούσαν δικαιώματα και το έννομο συμφέρον της αιτήτριας δημιουργήθηκε για πρώτη φορά, όταν ο Δήμος απάντη-

σε στην αίτησή της και απαίτησε το ποσό των Λ.Κ.860,02, σαν δικαιώματα προμήθειας οικιακού νερού, με βάση τον Καν. 237Α. Παράλληλα ανέφερε, πως η αιτήτρια δεν μπορούσε να υποβάλει την αίτηση με επιφύλαξη των δικαιωμάτων της, γιατί δε γνώριζε αν ο Δήμος θα απαιτούσε οιαδήποτε δικαιώματα και η αιτήτρια ήταν με την εντύπωση ότι δε θα απαιτούσε. Τέλος υποστηρίχτηκε, πως το έννομο συμφέρον της αιτήτριας μπορούσε να επηρεαστεί μόνο με συνέναιση και συγκατάθεση, αφού η επίδικη πράξη κοινοποιηθεί σ' αυτή και όχι προηγουμένως, που δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει το περιεχόμενο της απάντησης του Δήμου.

Ο Καν. 237Α των Κοινοτικών Κανονισμών Πάφου, θεσπίστηκε με την παράγραφο 4 της Κ.Δ.Π. 285/88, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 25.11.88 και τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 της Κ.Δ.Π. 140/89, ημερ. 23.6.89 και έχει ως ακολούθως:

"237Α Κάθε πρόσωπο στο οποίο χορηγείται δικαίωμα προμήθειας οικιακού νερού από την υδατοπρομήθεια του Δήμου, για να χρησιμοποιηθεί μέσα στα δημοτικά όρια ως πηγή υδατοπρομήθειας της γης του για σκοπούς αξιοποίησεως ή και διαχωρισμού της σε οικοπέδα ή για να μεταφερθεί σε οικοδομή που πρόκειται να ανεγερθεί, πρέπει να πληρώνει προς τον Δήμο, πριν ή μετά την έκδοση της άδειας διαχωρισμού ή της άδειας οικοδομής, και ταυτόχρονα με την υποβολή αίτησης για χορήγηση δικαιώματος προμήθειας οικιακού νερού επιπρόσθετα από οποιοδήποτε ποσό που πληρώνεται με βάση οποιοδήποτε άλλο Κανονισμό, και τα ακόλουθα δικαιώματα, δηλαδή:

(I).....

(II) ....."

Η χορήγηση δικαιώματος προμήθειας οικιακού νερού διαφέρει από την έγκριση μεταφοράς νερού από την υδατοπρομήθεια της πόλης Πάφου σε οποιαδήποτε γη εντός της περιοχής ύδρευσης. Το θέμα της μεταφοράς νερού διέπεται από τον Καν. 238Α.

Είναι καθιερωμένη αρχή του Διοικητικού Δικαίου και έχει νομολογηθεί, ότι δεν υφίσταται έννομο συμφέρον προς προσβολή διοικητικής πράξης που εκδόθηκε μετά από αίτηση ή συναίνεση ή πρόκληση του αιτητή (βλ. μεταξύ άλλων, Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σελ. 260-261, *Sarkis v. Impr. Board Paralimni* (1986) 3 C.L.R. 2457 και *Alexandrou & Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2554).

Πριν από τη θέσπιση του Καν. 237Α, δεν υπήρχε πρόνοια στους Δημοτικούς Κανονισμούς, για απόκτηση δικαιώματος προμήθειας οικιακού νερού από την υδατοπρομήθεια του Δήμου. Το θέμα της μεταφοράς νερού ήταν ρυθμισμένο και με τον Καν. 238Α της Κ.Δ.Π. 120/75, ημερ. 13.6.73, θεσμοθετήθηκε ότι η μεταφορά μπορούσε να εξασφαλιστεί κατόπιν αιτήσεως προς το Δήμο. Επομένως, με το νομικό καθεστώς που ίσχυε στις 22.10.86, που εκδόθηκε η άδεια οικοδομής αρ. 9291, δεν υπήρχε θέμα απόκτησης δικαιώματος προμήθειας οικιακού νερού και δεν είναι ορθή η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας, ότι η απόκτηση τέτοιου δικαιώματος έγινε αυτόματα με την έκδοση της άδειας οικοδομής. Τέτοιο δικαίωμα δεν υπήρχε για να δοθεί και η έγκριση για μεταφορά νερού δεν είχε δοθεί, δεδομένου ότι κατά την ημερομηνία έκδοσης της άδειας οικοδομής, η αιτήτρια δεν έκανε αίτηση σύμφωνα με τον Καν. 238Α.

Πέραν αυτού, θα πρέπει να διευκρινιστεί, πως ο Δήμος σαν αρμόδια αρχή για την έκδοση αδειών οικοδομής, ενεργεί μέσα στα πλαίσια του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου Κεφ. 96 και των δυνάμει τούτου εκδοθέντων περί Οδών και Οικοδομών Κανονισμών, που δε δίδουν εξουσία σ' αυτόν να παρέχει δικαίωμα προμήθειας οικιακού νερού. Τέτοια εξουσία δόθηκε στο Δήμο με τον Καν. 237Α την 25.11.88. Όταν ο Δήμος έκδοσε την άδεια οικοδομής, δεν ενέργησε παράλληλα και σαν αρμόδια αρχή για την υδατοπρομήθεια και δεν εφάρμοσε οποιουδήποτε από τους σχετικούς με την υδατοπρομήθεια κανονισμούς.

Επίσης διαφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας, ότι δόθηκε σ' αυτήν το δικαίωμα προμήθειας οικιακού νερού με την άδεια οικοδομής αρ. 9291. Ο όρος 16, στον οποίο βασίζεται η αιτήτρια για να υποστηρίξει την εισήγησή της αυτή, αναφέρει τα ακόλουθα:

"Στις κούζινες των διαμερισμάτων και στα καταστήματα να εγκατασταθεί σωλήνα πόσιμου νερού από τον κεντρικό αγωγό υδατοπρομήθειας της πόλεως καθώς επίσης και από τα ντεπόζιτα της οικοδομής."

Με αυτό τον όρο, ο Δήμος προνόησε για την εγκατάσταση σωλήνας πόσιμου νερού από τον κεντρικό αγωγό, δεδομένου όμως ότι η αιτήτρια θα υπόβαλλε την αίτησή της σύμφωνα με τον Καν. 238Α για μεταφορά νερού. Απόδειξη τούτου είναι ότι η αιτήτρια έπραξε τούτο με τις τρεις επιστολές της ημερ. 21.12.87, 13.9.88 και 10.7.89 και δεν ισχυρίστηκε πως είχε το δικαίωμα προμήθειας οικιακού νερού. Παρά την αποστολή των

επιστολών αυτών από μέρους της αιτήτριας, η παροχή νερού δεν έγινε και το θέμα παρέμεινε σε εκκρεμότητα. Ακολούθως, ο Δήμος με επιστολή του ημερ. 13.3.90, ανέφερε στην αιτήτρια, με βάση το ισχύον νομικό καθεστώς, πως έπρεπε να υποβάλει ξεχωριστή αίτηση, σύμφωνα με τους Καν. 237Α και 238Α.

5

Αντιδρώντας θετικά σε αυτή την παράκληση του Δήμου, η αιτήτρια, χωρίς καμιά διαμαρτυρία ή επιφύλαξη των ισχυριζόμενων ή άλλων δικαιωμάτων της και χωρίς καμιά αναφορά σε οποιαδήποτε προϋπάρχοντα δικαιώματά της, στις 6.3.91, υπόβαλε αιτήσεις για εγκατάσταση νερού (Παράρτημα 8 στην ένσταση) και για παροχή οικιακού νερού (Παράρτημα 9 στην ένσταση), σύμφωνα με τους Καν. 237Α και 238Α. Η αιτήτρια τότε μόνο διαμαρτυρήθηκε, όταν πλήρωσε το ποσό των Λ.Κ. 860,02 στις 9.5.91 (Παράρτημα 11 στην ένσταση).

10

15

Κατά τη γνώμη μου, η όλη συμπεριφορά της αιτήτριας δε δείχνει πως αυτή βασίστηκε σε οποιοδήποτε δικαίωμα που της δόθηκε με την έκδοση της άδεια οικοδομής, όπως ισχυρίζεται, παρόλο που ένα τέτοιο δικαίωμα δε θα μπορούσε να αποκτηθεί, για τους λόγους που προανάφερα. Τουναντίον, η αιτήτρια, με τη συμπεριφορά της, δείχνει πως εκούσια ακολούθησε τη διαδικασία που προνοούν οι Καν. 237Α και 238Α, χωρίς κανένα ενδυσασμό ή επιφύλαξη και η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατόπιν της δικής της αιτήσεως ή προκλήσεως, σύμφωνα με τον Καν. 237Α και η επιβολή του ποσού των Λ.Κ.860,02, ήταν αναγκαίο και αναπόφευκτο νομικό αποτέλεσμα.

20

25

Εφαρμόζοντας τις προαναφερθείσες νομικές αρχές, στα γεγονότα της προσφυγής αυτής, καταλήγω στο συμπέρασμα, ότι η αιτήτρια στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλει την επίδικη διοικητική πράξη.

30

Κατά συνέπεια, η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη πράξη επικυρώνεται.

35

Η αιτήτρια να πληρώσει τα έξοδα, τα οποία να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.